

Esquerrisme i catalanisme

per M. RUBIÓ TUDURÍ

Després de dos anys de república podem dir ben alt que els avenços del catalanisme han estat extraordinaris, sota l'ègida d'Esquerra Republicana de Catalunya. La Generalitat de Catalunya ressuscitada per la veu semi-divina de Francesc Macià: "Aixeca't i camina". El pacte federal que s'anomena Estatut de Catalunya, aprovat per l'esforç brillant i constant de Lluís Companys i els seus col·laboradors, al Parlament de la República. I, finalment, constituït el nostre Parlament, font i representació de la nostra sobirania nacional.

Totes aquestes realitzacions són catalanistes i si no complen els nostres anhels patriòtics, són un pas definitiu cap a la seva satisfacció. Les realitzacions d'esquerra han de seguir immediatament. Les eines que hem esmolat durant dos segles, ara poden segar lliurement. Cal, doncs, que seguim.

Això no vol dir que no s'hagi fet res. L'obra cultural de l'Ajuntament de Barcelona és una anticipació esplèndida. Però, el que s'ha fet en general és només treball preparatori i no ha portat un millorament social efectiu. El poble és simplista sempre; i el poble català és simplista i bo. L'obra d'esquerrisme ha d'ésser per ell; el poble n'ha de percebre les benèfiques conseqüències. Una realitat, per petita que sigui, farà que compregui—precisament perquè és simplista—i farà que esperi—precisament perquè és bo—les futures realitzacions. El que cal és entrar urgentment en la tasca estructural.

El Conseller de Treball, senyor Casals, s'ha preocupat vivament del problema dels parats. És precis que el seu exemple sigui imitat. Són diverses les mesures que la Generalitat pot adoptar sense esperar el lent trapàs de serveis. Una immensa part dels mals socials que pateixen els humils de la nostra terra, es corregirien amb una petita protecció de la Generalitat, i aquesta no costaria diners ni excediria de les facultats que avui ja té el Govern de la Generalitat.

Ja sabem que una cosa és donar idees i l'altra executar-les; que és molt diferent mirar com es governa, de governar; que sobre el Govern de la Generalitat pesa una tasca sobrehumana i que no es poden demanar miracles als homes. No hi ha, doncs, censura en les nostres paraules.

Hi ha sí, una gran impaciència! Hem sortit de casa nostra i hem deixat les nostres activitats professionals, per prometre en el miting i la conferència una política esquerrana, socialment esquerrana. Política d'ideals i política d'eficàcia. Sentim, naturalment, el desig de fer honor a les nostres promeses, perquè no distingim entre la vida pública i la vida privada, perquè som homes d'esquerra, perquè som honrats!

El temps passa necessàriament més de pressa del que voldriem. Els avenços es desenvolupen al contrari, més lentament del que ens plauria. Però la fe no ens manca, perquè Macià, el Parlament de Catalunya, i els homes del Govern, estan dominats per la mateixa impaciència que nosaltres i el Poble ho sap.